

naauwernood ontkomen. Een jong kind was in de verwarring door de ouders achtergelaten, en verbrandde met het gebouw.

Verarmd en diep ter neêr gedrukt, begaf hij zich naar Londen, waar hij na drie maanden overleed in den ouderdom van zes en veertig jaar. Men schonk hem eene rustplaats in de Westminster abdij, naast het graf van den dichter Chaucer.

---

## WILLIAM SHAKSPERE.

1564—1616.

### WERKEN.

Treurspelen: Hamlet. — Macbeth. — Othello. — The Tempest. — King Lear. — The Merchant of Venice. — Romeo and Juliet. — Richard II. — Henry IV. — The Gentleman of Verona, enz.

Over de geschiedenis van dezen grootsten der Engelsche tooneeldichters, ligt een waas, door welks openingen alleen enkele voorvallen zijns levens zichtbaar zijn. Ofschoon de dichter hoog stond aangeschreven bij zijne tijdgenooten, die hem den *gentle Shakspeare* noemden, terwijl tooneelspelers wedijverden in de rollen zijner stukken; boekdrukkers zich uitputteden in prachtige uitgaven zijner werken, en schilders in de voorstelling der verschillende tooneelen, wisten hem zijne eerste nakomelingen niet te waardeeren. Er moest eene eeuw verlopen, eer men zijne meesterstukken weêr leerde begrijpen, en na dien tijd heeft men getracht, uit verstrooide berichten zijne levensbeschrijving zamen te stellen.

Shakspeare werd geboren te Stratford on Avon, waar zijn vader, na wolkammer te zijn geweest, door een rijk huwelijck tot meer aanzien geraakte, doch naderhand tot bekrompen omstandigheden verviel. Hoe Shakspeare zijne jeugd heeft doorgebracht is onzeker, doch stellig heeft hij,

bij eenige beoefening der oude talen, den mensch bestudeerd. Op zijn achttiende jaar trad hij in 't huwelijk met eene vrouw, die zeven jaar ouder was dan hij, en spoedig daarna begaf hij zich naar Londen.

Deze verandering van woonplaats wordt door sommigen gedeeltelijk toegeschreven aan 't volgende voorval, waarvan echter de waarheid in 't geheel niet is bewezen. Op zekeren dag zou Shakspere zich begeven hebben op de domeinen van Sir Thomas Lucy, om daar wild te stroopen. De bedienden van den Squire weten hem te verrassen, en sluiten hem op in den kerker van 't slot. Den volgenden dag moet Shakspere voor den Squire verschijnen, en wordt door dezen zoo duchtig doorgehaald, dat hij, in toorn ontstoken, op zijne beurt den Squire in een schotschrift op eene vinnige wijze hekelt. Dat hij zich nu voor Sir Lucy uit de voeten moest maken laat zich begrijpen.

In Londen trad hij op als tooneelspeler en tooneeldichter, welke betrekkingen veeltijds vereenigd werden, daar beide een sober bestaan opleverden. De tooneelbestuurders kochten het recht van eigendom van een stuk, in den regel, voor 6 p. St. 13 sh.; aan Shakspere echter zou eens 1000 p. St. zijn geschonken.

Hij begaf zich in den troep der Blackfriars en behoorde weldra tot de elf, later tot de acht eigenaars van dezen schouwburg; ook moet de *garde-robe*, ter waarde van ruim 6000 p. St. hem hebben toebehoord, en had hij in alles een inkomen van 1500 p. St. 's jaars.

Op het tooneel werd hij in de uitvoering van de rol van den geest uit zijn Hamlet zeer geprezen door zijne medespelers, die hem ook roemden, dewijl hij in geen zijner geschriften ooit een regel doorhaalde.

Het dient hier opgemerkt te worden, dat in Shakspere's tijd de vrouwenrollen door jongelingen werden vervuld, en dat vrouwen slechts gemaskerd den schouwburg mogten bezoeken. Aldus konden zij dan uitdrukkingen aanhooren, waarvan men zich anders in tegenwoordigheid der vrouw onthield.

Met  
waar h  
Elisabe  
de zoe  
hij ger  
't bezit  
Na 16  
koninkl  
den. en  
genot v  
jaar ha

Hymn

Mit  
als con  
gespro  
hem ve  
door in  
vrijheids  
Voor  
dragen,  
den, zo  
Dit pla  
den jon  
letteren  
teijk g  
oud, toe  
Na op  
te hebbe

Met hoeveel voldoening Shakspere ook in Londen was, waar hij dagelijks nieuwe lauweren oogstte, en Koningin Elisabeth dikwijls onder de toeschouwers telde, toch bleef de zucht voor 't buitenleven hem bij. Ieder jaar bezocht hij geregeld Stratford, en geraakte daar, door aankoop, in 't bezit van een aanzienlijk goed.

Na 1604 komt zijn naam niet meer voor op de lijst der koninklijke tooneelstukken. In 1612 verliet hij voor goed Londen, en stierf vier jaar later op zijne bezitting, in 't volle genot van zijn roem, juist toen hij zijn twee en vijftigste jaar had uitgeleefd.

---

## JOHN MILTON.

1608—1674.

### WERKEN.

Hymn on Nativity. — Comus. — L' Allegro. — Il Penseroso. — Paradise lost. — Paradise regained.

Milton werd te Londen geboren. Zijn vader, in der tijd als componist geroemd, en uit een oud Katholijk geslacht gesproten, ging tot de Protestantsche kerk over, hetgeen hem veel lijden en vervolging op den hals haalde, waardoor in de borst van zijn dichterlijken zoon eene onbeperkte vrijheidszucht werd geplant.

Voor zijne opvoeding werd de meest mogelijke zorg gedragen, en met het doel om hem geestelijke te laten worden, zond hem zijn vader naar de hoogeschool te Cambridge. Dit plan strookte echter niet zeer met de wenschen van den jongen Milton, die zich liever aan de beoefening der letteren wijdde. Reeds vroeg gaf hij blijken van zijn dichterlijk genie, en hij was nog slechts een en twintig jaar oud, toen zijn *Hymn on Nativity* 't licht zag.

Na op zijn vier en twintigste jaar den graad van M. A. te hebben verkregen, keerde hij naar 't ouderlijke huis